

VI ÄR ÄNTLIGEN I MÅL

Kristensamfundet har varit ”min” kyrka sedan tidigt 80-tal. Det har runnit mycket vatten under Hamnbron sedan dess men Kristensamfundets Handling den består. Ja, namnet har justerats lite, vi sade Kristet Samfund på den tiden och små förändringar har skett i texten, ord som ingen använder i dag har bytts ut. Exempelvis säger vi inte trenne utan tre, fortbestånd har bytts till bevarande och lekamliga har blivit kroppsliga. Det är så tryggt och vilsamt, i denna så föränderliga tid, att Handlingen i Kristensamfundet är sig lik med endast återkommande variationer utifrån årsloppet.

Men det finns en längtan till förändring som växt sig starkare och starkare genom åren. Det är längtan att även Kristensamfundet skall bli ett registrerat trossamfund. Att även vi skall räknas in bland de troende. I Norrköping har i Svenska kyrkans regi under många år bedrivits ett ekumeniskt arbete. Så brukar varje höst alla trossamfund bjudas in till en gemensam gudstjänst i Matteus kyrka men trots att Kristensamfundets kyrka geografiskt ligger inom Matteus församling har vi inte fått inbjudna för vi är inget trossamfund.

En man som hette Hilding Bjelkhammar var som 18-åring på en ekumenisk gudstjänst ledd av Natan Söderblom. Han blev så tagen av detta att han beslöt sig för att bygga en ekumenisk kyrka på en ö i Sankt Annas skärgård. Kyrkan heter Capella Ecuminica. Dit bjuds alla trossamfund in att hålla gudstjänst under sommarens söndagar. Vår församling har varit där på utflykt vid flera tillfällen med Uve Lemke, med Felix Neiriker och med Lars Rydelius som vid det tillfället även höll en kort andaktsstund. Men eftersom vi inte varit ett trossamfund har vi inte fått hålla söndags gudstjänst.

Personligen har jag under åren deltagit i flera av Kristensamfundets Vänskapsmötena där en av punkterna varit samtal om registreringen av Kristensamfundet som trossamfund. Dessa möten har skett runt om i Sverige hos de olika församlingarna. Det har aldrig saknats motiv för bildandet men jag har aldrig fått klart formulerat motiven mot bildandet ändå har allt strandat.

I vår församling har vi i ”alla år” haft en man, Folke Sandell, som på ett särskilt sätt burit längtan att Kristensamfundet skulle bli ett godkänt trossamfund. Han har även varit starkt förbunden med Svenska kyrkan i den landsortsförsamling där han bodde med sin fru. Han uttryckte ofta grämsle över att Kristensamfundet inte räknades bland trossamfunden. Folke avled i augusti i år. Han var väl medveten om att det arbetades mycket med stadgar för Kristensamfundet Sverige men han avled innan beslutet var fattat. Dock tror jag att han sände en allvarlig maning till oss vid Handlingen vid Alla Helgons dag. Vi hade satt nya långa ljus i stakarna på altaret och bränt av vekarna innan så som sed är. När så ministranten tände ljusen så började mittljuset lysa med en 10 cm hög låga och det brann så länge, ända tills första klockringningen hördes. Detta hände 6 dagar innan Ansvarsmötet tog beslutet att blida Kristensamfundet Sverige och sända ansökan om att få bli ett trossamfund till Kammarkollegiet.

Samtliga av oss som under de senaste åren mera intensivt arbetat med frågan om bildandet av Kristensamfundet Sverige upplevde stor glädje och lättnad efter det möte vi hade den 9 november 2019. Vi är äntligen i mål!

(Dagny Johansson, Norrköping)